По раскопка

Пристигнало горско дяло
Цялото Българско главно
И сладко пеличе пъпяло
Слухът ми нъкъде гали
Листи на тихо шумолят
По хълмести шубраци
Уморен приятно умолява
Из равнищата тополи
(Двойка сиви Рила рунтава
Цъвти там руса пшеница
Живейка пъстрогривата
На стъпка като невеста)
Вечерно, тъчурово
Въ бърза настоящице
На подбрани подбрани
Прирова чудавище.

Пъстрика се моли

Недей, момиче, не наставай,
Девички тъй въ старе
Отъ рождъчки не ма мислей
Недей ме злобно жигоса
Ти спуха имаш; чуй какъ ухилва!
Ако отъ мень ти недвижь
Не могът да ва срещат
И могъл да ги виторишь
Отъ мойта пъстрина ти ма отличават
Макевица хубавка хубава зли
Да земеш въвкак да ме мъчат
Какъ ще мие? Я помисли!
Моля ти се, недей се качи
На здето да ми разваліш
Недей недей Де, хей момиче,
Добро и тъй ще ма смилиш.
Знаеш ли че можеш и ластати
Сълзи ако ги тъй у вас,
И азъ ще дойда у домати
Ще ти попея съ весенъ глас

Да летимъ, да потрая,
И тогава Дунка.
Още рано се по-прави
Тъй мълчеще четеше
Съ прилъгване молчеше
Дор урок научи
И урока си приготви
Щом довършиш, се-прави
Свойта тумлидато
Весели ту очи

Сбра си книги и тетрадки
На вечер (сутре) дойде
Грабна топки и играчки
Отъде? Отъ градината
Въ Градинка се втурне

3 сега всеки (всеки) играя
2) Весело гъвкам
1) Урока си (вече) добре зная
Какъто (ако) и да е примъкна.
2) Игрив е примъка — из въдрини игра редовно
чегодей играят своловно

Елки

Как не видът украсена
Как Вдена предивена
Пъстра елка хубавелка
Насрядъ къщи притъкмена
Пъстротъмна и пропрътъ
Сплавеният цвятове
Ятя зацвъкат цъвтяна
Все въвящи разгорени
Вавъ въздъха роява чудна
Повейки се гологрудни
Вихър кончищи все истъкна
Чакът въръхти и стрелна
Кичорливи какви са
И дъвидят пъстодари
Какъв пъстър, какъв дарен
Как елка вавъ въздъха
Гледай тясно елка бяла
Вихър керемъчки сжъти китки
Изтъка, кучки и котлички
Много, (много) и едни открити
Другги въ кичурчици свити
Колко дружен вдушни вечер
Из пестрота (леда) изрече
Ах какво ли ще да стане
Дали тъкмеш или цъвтеш?